

## Ukryj co zbývá ti

Michal David

Pryč jsou dny her a klauniád,  
to dávno víme, ty i já,  
i tváře bývaj z látky,  
která se obnosí.

Dávám na úsměv záplaty  
a lhát si jen, že prozatím,  
chtít mermomocí zpátky,  
o to snad neprosíš.

R:Ukryj, co zbývá ti,  
tvůj střípek závratí.

Málo teď blýská se,  
nevíš, co s ním.

V něm nejsou návraty,  
jen šanci dává ti  
nacházet s úžasem  
svou tvář, to vím.

Proč hledáš dál v údobí,  
když se náš zázrak rozdrobil,  
ptáš se, proč, láska, mý sou,  
pro jinou udělá.

Snad že je dítě náhody,  
sfoukne tě, vtáhne, odhodí,  
není to sbírka jistot,  
buď chvíli dospělá.